

בש"פ 3877/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3877/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' בסיון התשע"ד (5.6.2014).

בשם המבקשת: עו"ד סיוון רוסו

בשם המשיב: עו"ד יחיא מוסטפא

החלטה

א. בקשה להארכת מעצרו של המשיב, קטין יליד 7.12.96, בארבעים וחמישה ימים, מיום 12.6.14 או עד למתן פסק דין בת"פ 33493-12-13 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, לפי המוקדם, בגדרי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן חוק המעצרים) ובהתאם לסעיפים 10 ו-10יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971. הפרשה עניינה יידוי אבנים ובקבוק תבערה בחבורה אל כלי רכב ופגיעה בפעוטה ובכלי רכב.

רקע

עמוד 1

ב. כנגד המשיב ואדם נוסף יליד 1999 (להלן נאשם 1) הוגש ביום 12.12.13 (ת"פ 33493-12-13) כתב אישום המייחס להם עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק.

כנטען בכתב האישום, סמוך ליום 26.11.13 נפגשו המשיב ונאשם 1 באזור בית הספר אבן רושד עם חמישה אחרים וקשרו קשר לזרוק אבנים על אוטובוסים של חברת "אגד", וזאת בתגובה למותם של שני פלסטינים בחברון. בלב השבעה גמלה החלטה כי בערבו של יום 28.11.13 ישליכו אבנים באזור היציאה מצור באהר אל עבר מכוניות חולפות. הנאשם 1 ושלושה אחרים סיכמו להכין בקבוק תבערה, במטרה להגביר את הסיכויים לפגוע בכלי הרכב החולפים. ביום 28.11.13 בסביבות השעה 1600 נפגשו השבעה בכיכר "אשהיד" שבצור באהר. שניים מחברי הקבוצה קנו חומר דליק בחנות לחומרי בנין כדי ליצור ממנו בקבוק תבערה. השבעה ירדו אל הואדי שבין צור באהר לבין ציר התנועה בו נתכוונו לפגוע. שניים מחברי הקבוצה ערמו סלעים על דרכי העפר, כדי לעכב את המשטרה ככל שתגיע למקום. חברי הקבוצה נחלקו לשתי קבוצות, והמשיב עמד במרחק של כ-10 מטרים וצפה אל עבר הכביש כדי להזהיר את חבריו. בסמוך לשעה 1710 הוצת בקבוק תבערה על ידי אחד מחברי הקבוצה, הוא מסרו לאחר וזה זרקו אל עבר הכביש. הבקבוק פגע בכביש, התלקח וכבה. המשיב וששת האחרים החלו לזרוק אבנים אל עבר כלי רכב אשר נסעו במהירות גבוהה בכביש. כתוצאה מזריקת האבנים נפגעו שני כלי רכב בצדס הימני האחורי. אבן שזרק אחד מהאחרים פגעה ברכב שלישי, החלון האחורי-ימני בו התנפץ והאבן פגעה בצידו הימני של ראשה של פעוטה בת שנתיים; זו איבדה את הכרתה ונגרמו לה חתכים בקרקפת ושבר בגולגולת. לרכב השלישי נגרם גם נזק בדלת האחורי-ימנית. האבנים הצטברו על הכביש וגרמו לעצירתה של מונית. נהג המונית ושלושת הנוסעים בה יצאו וקיללו את בני החבורה בערבית. כלל חברי הקבוצה ברחו אל צור באהר. יצוין כי כנגד שאר המעורבים באירוע הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נפרד (ת"פ 33376-12-13).

הליכי המעצר

ג. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב ונאשם 1 עד לתום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 12.12.13 ביקשה המאשימה ארכה להוצאת תעודת חסיון, ובית המשפט האריך את המועד להוצאתה של זו ליום 12.1.14. בדיון ביום 17.12.13 ניתנה לבקשת בא כוח המשיב דחיה. בדיון ביום 23.12.14 טען בא כוח המשיב לעניין העדרן של ראיות לכאורה, ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר מבחן בעניינם של המשיב ונאשם 1.

ביום 15.1.14 הוגש, לאחר דחיה, תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. שירות המבחן לנוער התרשם כי המשיב הוא נער בעל תפקוד תקין ועקבי המעביר את זמנו בפעילות מיטיבה, ונענה לסמכות הוריו. עוד התרשם, כי למשפחת המשיב בסיס נורמטיבי-חיובי והורי המשיב הם דמויות סמכותיות. השירות עמד על הפער בין הדיווחים החיוביים בדבר המשיב לבין חומרת העבירות המיוחסות לו, תוך שציין כי הורי המשיב מסבירים את הפער בכך שבנם לא ביצע את העבירות. שירות המבחן שטח בתסקיר את התלבטויותיו בבואו לגבש המלצה, בעיקר נוכח קרבת חלופת המעצר המוצעת לזירת האירוע, והותיר את ההחלטה על שחרור המשיב לחלופה לשיקול דעת.

ביום 14.1.14 קיבל בית משפט זה (בש"פ 251/14, השופט נ' סולברג) את ערר המדינה כנגד שחרורם של שניים מן המעורבים באירוע למעצר בית, והורה על מעצמם עד תום ההליכים. בהחלטה צוין, כי אם לא יסתיים משפטם

של השניים תוך 75 ימים שיימנו מיום 14.1.14, יהוה הדבר עילה לבקשת עיון חוזר בהחלטה לעצור עד תום ההליכים.

בדיון ביום 21.1.14, כפר בא כוח המשיב בקיומן של ראיות לכאורה, טען לאי התאמה בין חומר החקירה המוקלט לבין חומר החקירה הכתוב, וביקש דחיה לשם לימוד חומר החקירה החסר. בדיון שהתקיים ביום 5.2.14 ביקש בא כוח המשיב ארכה ללימוד חומר החקירה אשר הועבר לרשותו יום קודם לכן. באת כוח המאשימה טענה בדיון לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. בדיון ביום 11.2.14 כפר, בפרוטרוט, בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. באותו דיון, הסכים בא כוח נאשם 1 לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט הורה על מעצרו של זה עד תום ההליכים נגדו, בכפוף לסייג שנקבע בבש"פ 251/14. בהחלטה מיום 23.2.14 קבע בית המשפט, כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב דנא וכי מעמדו הראייתי אינו שונה ממצבם של שאר בני החבורה והורה על מעצרו עד תום ההליכים, בכפוף לסייג שנקבע בבש"פ 251/14 (מ"ת 13-12-33541, השופט מ' י' הכהן).

ההליך העיקרי

ד. בדיון ביום 24.12.13 הוקרא כתב האישום למשיב (ת"פ 33493-12-13, סגן הנשיא י' צבן), לבקשת בא כוח המשיב ניתנה דחיה למתן מענה ליום 26.1.14. בדיון ביום 26.1.14 הורה בית המשפט לבאת כוח המאשימה להעביר את כלל התמלולים לסניגורים עד ליום 30.1.14 ולהעביר רשימת מסמכים עד ליום 5.2.14, וכן הורה על הגשת תיק מוצגים מוסכם עד ליום 11.2.14. בדיון ביום 11.2.14 הלין בא כוח המשיב על התנהלות הפרקליטות בעניין מועדי הוצאתן של תעודות החיסיון, בקשת בא כוח המשיב לדחיית מועד ההוכחות הקבוע ליום 18.2.14 נדחתה. ביום 18.2.14 התקיים דיון הוכחות שבמהלכו נשמע עד אחד. בדיון ביום 20.3.14 הורשע נאשם 1 על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (יצוין כי גם שאר בני החבורה הודו וגזר דין בעניינם קבוע ל-25.6.14), דיון הוכחות בעניינו של המשיב נקבע ליום 8.4.14. הדיון הקבוע ליום 8.4.14 נדחה לבקשת באי-כוח הצדדים ליום 22.4.14 לשם ניהול משא ומתן. בדיון ביום 22.4.14 ניתנה דחייה נוספת, הפעם לבקשת באת כוח המאשימה, לצורך קבלת החלטה לעניין המגעים בין הצדדים. בדיון ביום 29.4.14, משלא הושגו הסכמות, נקבע דיון הוכחות ליום 18.5.14. ביום 18.5.14 התקיים דיון הוכחות במהלכו נשמע עד אחד. דיון הוכחות נוסף קבוע ליום 10.6.14.

הבקשה

ה. בבקשה נטען כי חומרת המעשים המיוחסים למשיב מלמדת, חרף קטינותו, על מסוכנותו הגבוהה וכן כי העיכובים בהתקדמות ההליך העיקרי אירעו - בין השאר - בשל בקשות דחיה מטעם ההגנה. נמסר כי נכון לעת הזאת, העידו שני עדים וכי הודעותיהם של שבעה עדי תביעה הוגשו בהסכמה.

הדיון

ו. בראשית הדיון מסרה באת כוח המדינה כי הוגשה בקשה לקביעת מועדי דיון נוספים. הסניגור ציין כי לוחו עמוס בתקופה זו, באת כוח המדינה עמדה על התוצאות החמורות ועל התפקיד המשמעותי שמילא לכאורה המשיב, ובסופו של יום נפגעה גולגולתה של פעוטה בת שנתיים.

ז. לעניין לגופו טען הסניגור, כי נקודת האיזון השתנתה; כי המעצר הוכרע בעקבות החלטת בית משפט זה (השופט סולברג) בבש"פ 251/1 מדינת ישראל נ' פלוני (14.1.14), אך באותה החלטה נחתם משכו של משפט קטינים באותה פרשה ל-75 יום מ-14.1.14, ואם לא יסתיים המשפט תהא זו עילה לבקשת עיון חוזר. הסניגור ציין כי יש כוונה להגיש בקשה לפי החלטה זו. עוד נאמר, כי מצבו הראייתי של המשיב שונה משל שותפיו; אמנם, שותפו של המשיב לכתב האישום נדון ל-22 חודשי מאסר לאחר הודאתו, אך המשיב דנא מכחיש, וגם סווג כעציר בטחוני ועל כן עבר לבית הסוהר "מגידו" והמעצר קשה מבחינתו, ואין לראות את המעצר כמקדמה על חשבון העונש; המו"מ להסדר לא צלח ולא נתקבלה הצעת פשרה, ומכל מקום מתבקש שחרור לחלופה.

הכרעה

ח. כבר נאמר פעמים רבות, כי תפקיד בית משפט זה בתיקים לפי סעיף 62 הוא בקרת ההליך כדי לבחון אם לא נשתנתה נקודה האיזון. בתיק זה ה"אחריות" להימשכות ההליך נחלקת בין המדינה לסניגוריה, כעולה מהשתלשלות העניינים. מעבר לתיק זה אציין, כי יתכן שבמקרים כאלה על בית המשפט, במיוחד כשמדובר בקטינים עצורים ונוכח הוראת המחוקק, לנקוט יד תקיפה כלפי הצדדים, כדי שלא לאפשר להליך להימשך יתר על המידה. מכל מקום, כרגע קבוע דיון אחד בלבד, ליום 10.6.14.

ט. עיינתי בתסקיר שירות המבחן, והוא מתאר משפחה נורמטיבית וראויה של המשיב, אף כי תוהה באשר לחלופה בבית המשפחה, בשל קרבה לזירת האירועים.

י. מסוכנותה של חבורת הקושרים והמשיב בכללם עולה מכתב האישום, ודברי השופט סולברג בבש"פ 251/14 מדברים בעדם - כי המדובר לכאורה בפרשה מתוכננת בקפידה, תוך הצטיידות באמצעים ונקיטת תחבולות למנוע הגעת המשטרה ולהקלה על ביצוע העבירות; והשבר בגולגולת הפעוטה הוא תוצאה קשה אחת של כל אלה, בנוסף לנזקי רכב. לעניין הראיות לכאורה אין מקום להידרש כאן, כפי שמבין הסניגור המלומד, ומקומו בבקשה לעיון חוזר ככל שתוגש.

יא. מה שהטרידני היה כי כיום - כאמור - קבוע רק מועד אחד להמשך ההוכחות. משהמדובר בקטין, נחוצה ביתר שאת החשת ההליכים, אחר שהמאמצים להסדר כשלו עד הנה. המדינה הגישה, לבית המשפט המחוזי, כנראה לקראת הדיון בבית משפט זה, בקשה להוספת מועדים. לטעמי על בית המשפט להידרש ככל הניתן לאפשרות לכך. במכלול החלטתי היא להאריך את המעצר ב-21 יום מיום 12.6.14; משפט זה, שהוא ממוקד למדי, ראוי לו שיסתיים בהקדם. בכך איני מביע דעה לגבי בקשה לעיון חוזר, אם תוגש, בעקבות החלטתו הנזכרת של השופט סולברג בבש"פ 251/14.

יב. בשולי הדברים אציין, אף שהנושא לא לובן, כי בלבי תמיהה באשר לסיווג עצור קטין בעל עבר נקי כאסיר בטחוני לצורך מיקומו. לא שמעתי התיחסות המדינה, אך השכל הישר נותן כי כדאי למנוע ככל הניתן שהמעצר (או מאסר) יהא בכגון אלה אוניברסיטה לדיפלומת טרור. אני מניח שניתנת הדעת לשאלה זו.

יג. כאמור, המעצר מוארך ב-21 יום מ-12.6.14.

ניתנה היום, ז' בסיון התשע"ד (5.6.2014).

שׁוֹפֵט
